

Hastane

– nesimsek · 06 Şubat 2012

Hastane camından görünür kuşlar
Gökte süzülerek konar çatıya
Karanlık çökerken ziyaret başlar
Aklımda ne varsa kalır yatıya

Hiç birisi dönüp bakmaz camımdan
Derdimi götürüp yakmaz gamımdan
Mazimi koparıp gitmez yanımdan

Hastane camından görünür kuşlar
Kuşlara baktıkça dökülür yaşlar

Hastane camından görünür kuşlar
Bazısı köşede titrer soğuktan
Kilitlenir boş duvara bakışlar
Hatıra okunur her bir kovuktan

Hiç birisi dönüp yanına yatmaz
Dertlerimi bulup iğneler batmaz
Bulsa bir derdime bin iğne yetmez

Hastane camından görünür kuşlar
Kuşlara baktıkça dökülür yaşlar

Hastane camından görünür kuşlar
Görmezlikten gelir hemşire doktor
Bir odada yoktan dostluklar başlar
Candan davranmayan birisi yoktur

Hiç birisi kalkıp gitmez yataktan
Su gibi dökülür ömür dudaktan
Sohbete başlanır akar yanaktan

Hastane camından görünür kuşlar
Kuşlara baktıkça dökülür yaşlar

Hastane camından görünür kuşlar
Özgürlüğü yaşar mavi göklerde
Çaresiz dertlere neylesin taşlar
Şifa gizlenirken hoş dileklerde

Hiç birisi korkup kaçmaz kederden
İsyan nasıl çıksın çıkmaz kaderden
Baştabip geldikçe korkmaz zaferden

Hastane camından görünür kuşlar
Kuşlara baktıkça dökülür yaşlar

23.11.2010

Necati ŞİMŞEK

Ankara